

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, obowiązku staranności i art. 8 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej. Skarżący utrzymuje zwłaszcza w tym względzie, że strona pozwana nie uwzględniła w zaskarżonej decyzji jego kompetencji, wyników pracy, zachowania w ramach służby, sytuacji rodzinnej oraz jego stażu pracy.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji. Skarżący podnosi, że podstawą decyzji o nieprzedłużeniu jego umowy były przyczyny budżetowe i organizacyjne. Tymczasem umowy innych pracowników, których sytuacja faktyczna i prawna nie różniła się w znaczący sposób od sytuacji skarżącego, mogły mimo takiego kontekstu, zostać przedłużone.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2019 r. – JCDecaux Street Furniture Belgium/Komisja

(Sprawa T-642/19)

(2019/C 383/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: JCDecaux Street Furniture Belgium (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Winckler i G. Babin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim stwierdza się w niej istnienie pomocy państwa niezgodnej z rynkiem wewnętrznym zastosowanej na rzecz JCDecaux w ramach realizacji umowy z 1984 r. oraz art. 2–4 tej decyzji w zakresie, w jakim nakazują one państwu belgijskiemu odzyskanie pomocy od JCDecaux;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Komisji C(2019) 4466 final z dnia 24 czerwca 2019 r. dotyczącą pomocy państwa SA.33078 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonej przez Belgię na rzecz JC Decaux Belgium Publicité, strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczy oczywistego błędu w ocenie i naruszenia prawa, którego dopuściła się Komisja uznając, że wykorzystywanie przez stronę skarżącą niektórych urządzeń reklamowych, wchodzących w zakres umowy z dnia 16 lipca 1984 r. po upływie terminu jej obowiązywania, stanowi korzyść.
 - Komisja doszła do błędnego wniosku, że wystąpiła korzyść gospodarcza pomimo, iż miasto Bruksela zastosowało mechanizm kompensacyjny w ramach realizacji obowiązku zachowania równowagi ekonomicznej umowy.
 - Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie i naruszyła prawo uznając, że strona skarżąca skorzystała z oszczędności w zakresie czynszów i podatków, co stanowiło korzyść.
2. Zarzut drugi, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy zgodności – pomocy państwa, która jakoby miała zostać przyznana – z rynkiem wewnętrznym, na podstawie komunikatu Komisji w sprawie ram usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym ⁽¹⁾ i decyzji w sprawie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym z 2012 r. ⁽²⁾.

3. Zarzut trzeci, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy naruszenia przez Komisję obowiązku uzasadnienia wysokości kwoty podlegającej odzyskaniu.
 - Komisja nie ustosunkowała się wystarczającym stopniu do dowodów podniesionych przez strony, przesądziła o kwocie pomocy podlegającej odzyskaniu w komunikacie prasowym i naruszyła wewnętrzne przepisy proceduralne.
 - Ilościowe określenie kwoty pomocy, która jakoby miała zostać przyznana było niemożliwe i stanowiło przeszkodę w jej odzyskaniu.
4. Zarzut czwarty, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy przedawnienia pomocy państwa stwierdzonej w zaskarżonej decyzji.

(¹) Komunikat Komisji w sprawie stosowania reguł Unii Europejskiej w dziedzinie pomocy państwa w odniesieniu do rekompensaty z tytułu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (2011) (Dz.U. 2012, C 8, s.15)

(²) Decyzja Komisji z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. 2012, L 7, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2019 r. – Dermavita/EUIPO – Allergan Holdings France (JUVEDERM ULTRA)

(Sprawa T-643/19)

(2019/C 383/84)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dermavita Co. Ltd (Bejrut, Liban) (przedstawiciel: adwokat D. Todorov)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Allergan Holdings France (Courbevoie, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „JUVEDERM ULTRA” – unijny znak towarowy nr 6 295 638

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 lipca 2019 r. w sprawach połączonych R 1655/2018-4 i R 1723/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji dotyczącej oddalenia odwołania R 1723/2018-4 oraz decyzji o niedokonaniu unieważnienia prawa do unijnego znaku towarowego nr 6 295 638 w odniesieniu do towarów z klasy 5; oraz
- nakazanie EUIPO i drugiej stronie postępowania przed izbą odwoławczą pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez wnoszącą o unieważnienie prawa do znaku na każdym etapie postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku oraz postępowania odwoławczego, w tym kosztów postępowania przed EUIPO i Sądem.

Podniesione zarzuty

- Błędna wykładania mającego zastosowanie prawa w odniesieniu do oceny charakteru towarów, dla których znak towarowy był używany;